

Zaglul paša in njegova stranka pa zahtevata, da se Anglija ne samo odpove tem svojim »pravicam« nad Egiptom, temveč da se umakne tudi iz Sudana, dežele južno od pravega Egipta, ki pa tvori s tem poslednjim eno gospodarsko celoto. Ker je nacijsko nalistična stranka najmočnejša, bi morala ona prevzeti vlado dežele, toda Anglija se bo temu uprla tudi z oboroženo silo, ako Zaglul paša ne prizna njenih »pravice«. Za slučaj, da ne pride do sporazuma, pripravlja baje Anglija tudi velik gosposki pritisk, katerega mu bi se Egipčani morali vdati. Kakor znano, je letina te dežele in z njo tudi prehrana odvisna od vsakoletne poplave reke Nila, ki nanese po celi dolžini rodovitno blato, katero potem posejejo. Ker ima Anglija v svojih rokah Sudan, odkoder prihaja Nil, lahko ustavi vodo in oropa tako Egipt celotne letine. Tako grozijo londonski listi. Kakor se vidi, ni angleški imperijalizem prav nič izbirljiv v sredstvih, ki naj mu služijo za tlačanje in zatiranje drugih narodov.

